

Resolució 308/2024, de 7 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 267/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Vidreres

Informació reclamada: Permisos i llicències corresponents a una parcel·la determinada.

Sentit de la resolució: Inadmissió per reclamació prematura

Resum: Si la sol·licitud d'accés a la informació pública va ser presentada el dia 20 de febrer de 2024, la Reclamació presentada el dia 26 de febrer és prematura, atès que l'Administració encara es trobava en el darrer dia del termini per a poder respondre la sol·licitud d'accés, d'acord amb l'article 164.3 TRLMRLC.

Aquesta Comissió no pot més que inadmetre la Reclamació, d'acord amb les normes imperatives que regulen el seu funcionament. Amb tot, aquesta resolució d'inadmissió no té cap incidència negativa en el dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant que, si s'escau, té expedida la via per a tornar a presentar a una nova reclamació davant de la GAIP.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes. Permisos. Llicències. Reclamació contra silenci. Reclamació prematura. Inadmissió.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 26 de febrer de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 247/2024, presentada per una persona electa contra l'Ajuntament de Vidreres, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 20 de febrer de 2024 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament l'accés als "Permisos i llicències corresponents a la parcel·la 67 Polígon 2 Les Bòries de Vidreres".
3. La Reclamació presentada el 26 de febrer de 2024 indica que no s'ha rebut resposta de l'Ajuntament a la sol·licitud.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació

gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera 2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2 de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, i que tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i,

amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i

no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

D'acord amb allò expressat en el fonament jurídic anterior, la normativa aplicable al nostre cas serà la pròpia del règim local, també pel que fa als terminis de presentació de les sol·licituds d'accés a la informació pública per part de regidors i regidores.

En aquest sentit, és prou conegut que l'article 164.3 del Text Refós en matèria de la Llei Municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC) estableix que "la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud". En el nostre cas, la Sol·licitud d'accés (SAIP) es va presentar el dia 20 de febrer de 2024, de manera que l'Ajuntament podia donar-li resposta fins al dia 26 de febrer, inclòs (el primer dia del termini seria el 21 de febrer, mentre que el darrer –quart- seria el dilluns 26 de febrer). En altres paraules, en el moment en que es presenta la Reclamació a la GAIP (26 de febrer) encara no han transcorregut els 4 dies hàbils que preveu la normativa catalana de règim local per a que respongui l'Ajuntament.

De la mateixa manera, per més que la dicció de la llei bàsica estatal de règim local (LRBRL) sigui diversa, tampoc haurien transcorregut els 5 dies naturals previstos a l'article 77 LRBRL ("La solicitud de ejercicio del derecho recogido en el párrafo anterior habrá de ser resuelta motivadamente en los cinco días naturales siguientes a aquél en que se hubiese presentado"), atès que el primer dia d'aquest termini seria el 21 de febrer i el darrer –cinquè- el diumenge 25 de febrer. Essent aquest darrer dia festiu, el termini de resposta de l'Ajuntament s'allargaria fins al dia següent, inclòs (dilluns 26 de febrer), d'acord amb la regla aplicable a totes les administracions públiques de l'article 30.5 de la Ley 39/2015 (LPACAP), quan estableix que "cuando el último día del plazo sea inhábil, se entenderá prorrogado al primer día hábil siguiente".

En conclusió, si la sol·licitud d'accés a la informació pública va ser presentada el dia 20 de febrer de 2024, la Reclamació presentada el dia 26 de febrer és prematura, atès que l'Administració encara es trobava en el darrer dia del termini per a poder respondre la sol·licitud d'accés, d'acord amb la normativa local ja esmentada.

Aquesta Comissió no pot més que inadmetre la Reclamació que ara ens ocupa, d'acord amb les normes imperatives que regulen el seu funcionament. Amb tot, aquesta resolució d'inadmissió no té cap incidència negativa en el dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant que, si s'escau, té expedida la via per a tornar a presentar a una nova reclamació davant d'aquesta Comissió, per tal que sigui resolta en temps i forma.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2024, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 267/2024 perquè és prematura, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic número 2.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 267/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.